

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 20 oktober 2009 in zaak nr. 09/35996 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 oktober 2009, verzonden op 21 oktober 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 oktober 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling is op 4 oktober 2009 in bewaring gesteld. Vervolgens heeft dezelfde dag een gehoor ter nadere vaststelling van haar identiteit plaatsgevonden. Op 7 oktober 2009 is de vreemdeling overgeplaatst naar het detentiecentrum in Zeist. Op 12 oktober 2009 heeft haar gemachtigde de Vreemdelingenpolitie en de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V) meegedeeld in het bezit te zijn van het paspoort van de vreemdeling. Op 13 oktober 2009 heeft de Vreemdelingenpolitie het paspoort opgehaald. De staatssecretaris is hiervan op de hoogte gesteld. Op dezelfde dag is een vertrekgesprek met de vreemdeling gehouden en is voor haar een aanvraag om afgifte van een laissez passer naar de laissez passer-kamer van de DT&V verzonden. Op 16 oktober 2009 heeft de DT&V het paspoort ontvangen en is de aanvraag om afgifte van een laissez passer ingetrokken. Ter zitting van de rechtbank op 19 oktober 2009 heeft de staatssecretaris meegedeeld dat de vreemdeling zo spoedig mogelijk zou worden overgeplaatst naar een uitzetcentrum (hierna: UC), waarna een vlucht voor haar zou worden aangevraagd.

2.2. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het tijdsverloop in zijn geheel geen inbreuk vormt op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

Daartoe betoogt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank niet heeft onderkend dat bij de beoordeling van de voortvarendheid de individuele feiten en omstandigheden van haar geval dienen te worden betrokken. De dag na de inbewaringstelling heeft de vreemdeling de staatssecretaris ervan op de hoogte gesteld dat zij Nederland wilde verlaten en dat binnen een week haar paspoort zou worden overgelegd. Op 12 oktober 2009 heeft haar gemachtigde de staatssecretaris meegedeeld dat zij in het bezit was van het paspoort van de vreemdeling. De staatssecretaris heeft eerst op 13 oktober 2009 een vertrekgesprek met de

vreemdeling gehouden en een aanvraag om afgifte van een laissez passer voor haar ingediend, terwijl de vreemdelingenpolitie juist op die dag haar paspoort had opgehaald. Indien de staatssecretaris de vreemdeling op diezelfde dag had overgeplaatst naar het UC Schiphol, had onmiddellijk daadwerkelijk een aanvang met haar uitzetting kunnen worden gemaakt. Ter zitting van de rechtbank op 19 oktober 2009 kon de staatssecretaris echter nog immer niet de datum noemen waarop de vreemdeling naar het UC zou worden overgeplaatst en was evenmin een vluchtdatum bekend. De staatssecretaris heeft derhalve onvoldoende voortvarend gehandeld, aldus de vreemdeling.

2.2.1. Tot 13 oktober 2009 was de staatssecretaris niet in het bezit van het paspoort van de vreemdeling, zodat hij in zoverre niet gehouden was bij de voorbereiding van haar uitzetting een meer dan gebruikelijke voortvarendheid te betrachten. Dat de vreemdeling had verklaard dat haar paspoort zou worden overgelegd, maakt dit niet anders, omdat de staatssecretaris er niet zonder meer van hoefde uit te gaan dat de vreemdeling inderdaad op korte termijn een geldig, op haar naam gesteld paspoort zou overleggen. Nu kort na de inbewaringstelling een gehoor ter nadere vaststelling van de identiteit van de vreemdeling heeft plaatsgevonden, hetwelk kan worden aangemerkt als een handeling die van directe betekenis is voor haar uitzetting, heeft de staatssecretaris tijdig een aanvang met de voorbereiding van de uitzetting gemaakt.

Vanaf 13 oktober 2009 was de staatssecretaris in het bezit van het geldige paspoort van de vreemdeling, zodat het vanaf die datum op zijn weg lag bij de verdere handelingen ter voorbereiding van de uitzetting een meer dan gebruikelijke voortvarendheid te betrachten.

In zijn verweerschrift in hoger beroep stelt de staatssecretaris dat de vreemdeling niet vóór ontvangst van het paspoort naar een UC kon worden overgeplaatst, omdat de DT&V eerst diende te onderzoeken of de vreemdeling daadwerkelijk met dat paspoort kon worden uitgezet. Hoewel de staatssecretaris hierin kan worden gevolgd, laat dit onverlet dat hij de vreemdeling zo spoedig mogelijk had dienen over te plaatsen naar een UC om een vlucht voor haar te kunnen boeken, nadat op dinsdag 13 oktober 2009 haar paspoort was ontvangen en een vertrekgesprek met haar was gevoerd. De overdracht van het paspoort door de Vreemdelingenpolitie aan de DT&V heeft evenwel drie werkdagen inbeslaggenomen. Bovendien kon de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank, zes dagen na ontvangst van het paspoort, nog geen datum noemen waarop de vreemdeling zou worden overgeplaatst naar het UC en een vlucht voor haar zou worden geboekt.

Onder deze omstandigheden is de rechtbank ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de staatssecretaris voldoende voortvarend aan de uitzetting van de vreemdeling heeft gewerkt.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 4 oktober 2009 van de staatssecretaris alsnog gegrond verklaren. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe

strekking bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 14 oktober 2009 tot 1 november 2009, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 20 oktober 2009 in zaak nr. 09/35996;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan de vreemdeling te betalen een vergoeding van € 1440,00 (zegge: duizend vierhonderdveertig euro);
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1311,00 (zegge: duizend driehonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E. van Laar, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

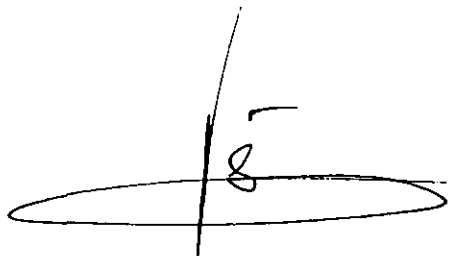
w.g. Van Laar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 december 2009

551.

Verzonden: 29 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

Postadres Postbus 2267
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door M van den Belt
Telefoon 020-6844
Fax 020-656270
V-nummer / Zaak / Zaak - 03/10/2009
Datum 04/10/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Meneer van den Belt, Inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland :
Nationaliteit(en) : Ghanese
Geslacht : vrouwelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Geen middelen van bestaan heeft.

IND lokatie:	
Dossiernr:	02010-06-1257
Uitd opvanginstelling:	
Plaats:	
IND ontvangst datum:	8 OKT 2009
Registratie in naam m.w.i.:	
INDIS:	
Invoer in naam m.w.i.:	
controle:	datum:

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 04/10/2009
Tijd : 11:27 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
M van den Belt

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgeraakt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 020 - 512 8738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtpraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Utrecht

Sector bestuursrecht

Vreemdelingenkamer

zaaknummer: AWB 09/35996 VRONTN

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

, geboren op _____, van Ghanaese nationaliteit, eiseres,
gemachtigde: mr. I.M. Hagg, advocaat te Amsterdam,

en

de Statusecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.B. Rijpma.

Inleiding

Verweerder heeft op 4 oktober 2009 aan eiseres de maatregel van bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) opgelegd.

Eiseres heeft hiertegen beroep ingesteld bij deze rechtbank. Op grond van artikel 94, eerste lid, van de Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het geding is behandeld ter zitting van 19 oktober 2009. Eiseres heeft in persoon en bij gemachtigde en verweerder heeft bij gemachtigde het woord gevoerd.

Overwegingen

1. Indien de rechtbank van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij op grond van artikel 94, vierde lid, van de Vw het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.
2. Eiseres voert aan dat de bewaring onrechtmatig is en heeft hiertoe enkele gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd betwist. Eiseres heeft hiertoe voorts aangevoerd dat verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiseres heeft gewerkt en het zicht op uitzetting ontbreekt. Ten slotte heeft eiseres gesteld dat verweerder had dienen te volstaan met een lichter middel.
3. Verweerder concludeert tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.
4. Niet bestreden is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

zaaknummer: AWB 09/35996 VRONTN

blad 2

5. De rechtbank is van oordeel dat er voldoende gronden zijn om eiseres in bewaring te kunnen stellen. Verweerder beschikt inmiddels weliswaar over een geldig nationaal paspoort van eiseres, maar nu het daarin aanwezige visum reeds was verlopen, kan dit paspoort niet gelden als een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Eiseres stelt te beschikken over een vaste woon- of verblijfplaats nu haar tante heeft aangegeven dat zij bij haar woonachtig was en heeft aangegeven dat eiseres bij haar kan verblijven. Deze stelling kan naar het oordeel van de rechtbank -onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 mei 2003 (JV 2003/319)- niet leiden tot de vaststelling dat eiseres een vaste woon- of verblijfplaats heeft nu het ontbreken van een inschrijving bij de gemeentelijke basisadministratie (GBA) het rechtsvermoeden schept dat een vreemdeling niet over een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland beschikt en zij evenmin andere stukken heeft overgelegd om haar stellingen over een vaste woon- of verblijfplaats te staven. Voorts heeft eiseres de stelling dat zij via haar vader over middelen van bestaan kan beschikken niet onderbouwd door middel van bijvoorbeeld een garantverklaring. Niet in geschil is dat eiseres zich niet heeft aangemeld bij de korpschef. Gezien het vorenstaande heeft verweerder bedoelde gronden terecht aan de maatregel ten grondslag gelegd.

6. Aldus is niet gebleken dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

7. Ten aanzien van de voortvarendheid en het zicht op uitzetting overweegt de rechtbank als volgt. Eiseres is op 4 oktober 2009 in bewaring gesteld. Eiseres is, na haar inbewaringstelling op diezelfde dag, met het oog op de nadere vaststelling van haar identiteit en ten behoeve van de uitzetting aanvullend gehoord. De rechtbank is onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 november 2007 (nr. 200706730/1) met verweerder van oordeel dat bovengenoemde handeling als uitzettingshandeling kan worden aangemerkt. Zij is op 7 oktober 2009 overgeplaatst naar het Detentiecentrum Zeist. Voorts is op 13 oktober 2009 een vertrekgesprek met eiseres gevoerd en is op diezelfde dag de laissez-passer (hierna: lp) aanvraag naar de lp-kamer van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) verzonden. Op 16 oktober 2009 is de lp-aanvraag ingetrokken omdat er op die dag een Ghanees paspoort van eiseres is afgegeven. Ter zitting is gebleken dat de Vreemdelingspolitie op 13 oktober 2009 het paspoort van eiseres heeft opgehaald en dat verweerder op de hoogte was daarvan. Het paspoort is op 16 oktober 2009 door de DT&V ontvangen. Ter zitting heeft verweerder medegedeeld dat eiseres zo spoedig mogelijk zal worden overgeplaatst naar een uitzetcentrum waarna een vlucht zal worden aangevraagd. Niet is gebleken dat verweerder wat betreft dit onderdeel van de uitzettingsprocedure niet sneller had kunnen handelen. Het tijdsverloop in zijn geheel, zoals hiervoor weergegeven, vormt evenwel geen inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid. Daarom bestaat geen grond de voortduring van de bewaring om die reden onrechtmatig te achten. Blijkens het verslag van het vertrekgesprek op 13 oktober 2009 heeft eiseres medegedeeld dat zij zo spoedig mogelijk naar Ghana wil terugkeren om te werken aan haar toekomst. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de rechtbank sprake van voldoende zicht op uitzetting.

8. Vooropgesteld zij, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 6 september 2005 (JV 2005/452), dat de rechtbank het oordeel of verweerder met een lichter middel kon volstaan terughoudend dient te toetsen. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat hij geen aanleiding heeft gezien met een lichter middel te volstaan. In dit kader heeft verweerder aangegeven dat eiseres in april

zaaknummer: AWE 09/35996 VRONTN

blad 3

2009 Nederland is binnengereisid met een visum waarvan zij wist dat het maar een maand geldig was en zij hier te lande tot haar strafrechtelijke aanhouding in Nederland is gebleven zonder zich te melden danwel haar verblijf te legaliseren. Eiseres heeft tijdens het gehoor voorafgaand aan inbewaringstelling verklaard niet terug te willen naar Ghana en graag hier te willen studeren. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder aldus voldoende gemotiveerd dat hij, mede gelet op de gronden van de bewaring, geen aanleiding heeft hoeven zien voor het toepassen van een lichter middel. Dat eiseres in dit kader heeft verklaard te zijn afgegaan op wat haar vader heeft verteld komt voor haar rekening en risico.

9. Gelet op het voorgaande en artikel 94, vierde lid, van de Vw is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring niet in strijd is met de Vw. Ook bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat, bij afweging van de betrokken belangen, de maatregel in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

10. Het beroep is ongegrond. Daarom wordt het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

zaaknummer: AWB 09/35996 VRONTN

blad 4

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

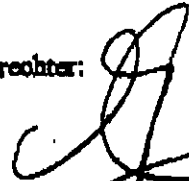
Aldus vastgesteld door mr. J. Ebbens, als rechter, en in het openbaar uitgesproken op 20 oktober 2009.

De griffier:

mr. M.H. Boomsma

De rechter:

mr. J. Ebbens

afschrift verzonden op: **21 OKT 2009**

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

Hagg & Van Koesveld
advocaten

Mevr. mr. I.M. Hagg
Mevr. mr. J. van Koesveld
Mevr. mr. M.J.M. Peeters

Secretariaat
Mevr. N. Nanne

Per Falk Courier en per fax: 070 - 365 13 80
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hooger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Datum: 28 oktober 2009
Oms kenmerk: 0948384/IH/MG
Procedurenr. AWB 09 / 35996

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 OKT. 2009	
ZAAKNR.	200900273
AAN:	J.B.
BEHANDELD DOOR:	PAR:

H O G E R B E R O E P S C H R I F T

Edelachtbaar College,

Namens _____, geboren op _____ en van de Ghanaese nationaliteit, wonende te _____, te dezer zake domicilie kiezende te 1016 DK Amsterdam aan de Westermarkt 2a, ten kantore van de advocaat en procureur mr. I.M. Hagg, die te dezer zake door _____ voornoemd bepaaldelijk is gevolmachtigd, en als zodanig optreedt om namens cliënt dit Hoger Beroep in te stellen, met het recht van substitutie, u derhalve mededelend dat ondergetekende, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door _____ voornoemd;

Hagg & Van Koesveld advocaten

Hoger Beroep instelt tegen de uitspraak d.d. 21 oktober 2009, van de Enkelvoudige kamer Veemdelingenzaken van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Utrecht, met registratienummer AWB 09/35996, waarbij het beroepschrift gericht tegen de inbewaringstelling van appellante ongegrond is verklaard.

Grief I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

“het tijdsverloop in zijn geheel zoals hiervoor weergegeven vormt evenwel geen inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.”

Toelichting

In de betreffende uitspraak verwijst de Rechtbank naar de uitspraak van uw Afdeling van 8 november 2007 (nr. 200706730730/1). Appellant acht de uitspraak niet alleen in strijd met deze uitspraak maar ook met de uitspraak van 16 juli 2007 van uw Afdeling (JV 2007/417) uit welke uitspraken tevens duidelijk volgt dat bij de beoordeling van de vereiste voortvarendheid de individuele feiten en omstandigheden dienen te worden betrokken. Appellant is van mening dat de Rechtbank in zijn uitspraak dit niet dan wel onvoldoende heeft gedaan. Van groot belang in deze procedure is namelijk het gegeven dat appellante op 4 oktober 2009 in bewaring is gesteld. Op 5 oktober 2009, de eerstvolgende werkdag na de inbewaringstelling, is direct opgenomen met verweerder om aan te geven dat appellante Nederland zo spoedig mogelijk wilde verlaten. Tevens is toen aangegeven dat contact met de familie van appellante zou worden opgenomen in verband met de afgifte van het paspoort. Op dat moment was verweerder op de hoogte dat appellante Nederland wenste te verlaten en dat binnen een week het paspoort zou worden overgelegd. Op 12 oktober 2009 is dan ook contact opgenomen met verweerder dat het paspoort in handen was van de gemachtigde en aan verweerder werd verzocht om aan te geven hoe het paspoort op een zo kort mogelijke termijn ook op de juiste plek kon komen (de betreffende correspondentie is ter zitting overgelegd en wordt bij dit Hoger beroepschrift tevens bij gevoegd). Appellante stelt zich in eerste instantie op het

Hagg & Van Koesveld
advocaten

standpunt dat met name gezien deze specifieke feiten en omstandigheden en het contact middels de gemachtigde meermalen met verweerder was gelegd, het handelen van verweerder niet als voortvarend kan worden aangemerkt. Met name gezien het feit dat pas op 13 oktober 2009 een vertrekgesprek met appellante werd gevoerd. Ook dient dit handelen effectief te zijn. Op 12 oktober 2009 was reeds aangegeven dat het paspoort kon worden overgelegd. Om op 13 oktober 2009 dan het paspoort wel op te halen maar vervolgens ook een LP aanvraag in te dienen kan niet als voortvarend worden aangemerkt. Het had in de rede gelegen dat appellante dan reeds naar het Uitzetcentrum Schiphol zou zijn overgeplaatst opdat direct daadwerkelijk een aanvang kon worden genomen met haar uitzetting. Op 19 oktober 2009 was appellante nog steeds niet overgeplaatst naar het Uitzetcentrum Schiphol en was er door verweerder nog geen enkele actie ondernomen om haar uitzetting daadwerkelijk te effectueren in die zin dat sprake was van een ticket dan wel een datum waarop zij zou worden overgeplaatst. Op 19 oktober 2009 bleek dat verweerder nog geen stappen in die richting had gezet. Appellante is dan ook van mening dat juist op basis van de in deze zaak aanwezige feiten en omstandigheden geconcludeerd had dienen te worden dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

REDENEN WAAROM:

appellante zich wendt tot de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek tot:

- I. Gegrondverklaring van het namens appellante ingestelde hoger beroepschrift;
- II. Vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Utrecht d.d. 20 oktober 2009, verzonden op 21 oktober 2009, met registratienummer AWB 09/35996;
- III. Terugverwijzing naar de Rechtbank dan wel zelf in de zaak te voorzien;

- IV. Veroordeling van de Staat in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten voor rechtsbijstand, alsmede in de kosten van de rechtbankprocedures.

Hoofachtend,

M. M. Hagg

Bevoegd gezagde

Bijlagen:

- Uitspraak Rechtbank d.d. 20-10-2009
- Schrijven van DT&V d.d. 15-10-2009
- Ontvangstbevestiging d.d. 13-10-2009
- Schrijven aan DT&V d.d. 12-10-2009
- Schrijven aan vreemdelingendienst d.d. 12-10-2009
- Schrijven aan vreemdelingendienst d.d. 05-10-2009